

Czwartek, 22 maja 2008 r.

5. przypomina, że Umowa stowarzyszeniowa przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim oparty na ustanowieniu politycznej współpracy między dwiema instytucjami;
6. ponownie przypomina znaczenie roli sił UNIFIL; uważa za kwestię kluczową wykonywanie przez rząd Libanu pełnej suwerenności oraz rzeczywistego nadzoru nad granicami oraz terytorium kraju we wszelkich działaniach, które mieszczą się w kompetencji państwa, w sposób gwarantujący bezpieczeństwo kraju oraz jego obywateli;
7. ponownie przypomina wezwanie wszystkich zaangażowanych stron do wsparcia prac międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie i wzywa Syrię do ściślejszej współpracy z tym trybunałem;
8. wzywa władze libańskie, żeby dołożyły wszelkich starań w celu położenia kresu wszelkiej dyskryminacji uchodźców palestyńskich; ponawia wezwanie, żeby wspólnota międzynarodowa zwiększyła swoją pomoc, tak żeby osiągnąć trwałe rozwiązanie;
9. wzywa Syrię do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji, która może wyrzucić negatywny wpływ na sprawy wewnętrzne Libanu, oraz do odegrania konstruktywnej roli w próbie ustabilizowania kraju; wzywa Iran i Syrię, żeby odgrywały konstruktywną rolę; wzywa wszystkie zaangażowane strony, żeby postępowały zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004) i 1701 (2006) w odniesieniu do poszanowania niezależności, suwerenności, bezpieczeństwa i stabilności Libanu, przypominając o zakazie sprzedaży broni zbrojnym bojówkom;
10. przypomina, że popiera determinację Unii Europejskiej we wspieraniu Libanu w działaniach na rzecz restrukturyzacji gospodarczej; wzywa Radę i Komisję do kontynuowania starań zmierzających do wspierania restrukturyzacji oraz gospodarczej odbudowy Libanu, jak również do zacieśnienia współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w tym kraju w celu promowania dalszej jego demokratyzacji;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, rządowi i parlamentowi Libanu, prezydentowi i rządowi Syrii oraz rządowi i parlamentowi Iranu.

Podwyżki cen żywności w UE i w krajach rozwijających się

P6_TA(2008)0229

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie podwyżek cen żywności w UE i w krajach rozwijających się

(2009/C 279 E/14)

Parlament Europejski,

- mając na uwadze, że w tym roku mija 60. rocznica uchwalenia Powszechnej deklaracji praw człowieka, której art. 25 ust. 1 dotyczy prawa do wyżywienia,
- uwzględniając konkluzje światowego szczytu żywnościowego z 1996 r. oraz cel zmniejszenia o połowę liczby ludzi cierpiących głód do 2015 r.,
- uwzględniając zobowiązania zawarte w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych ONZ, zwłaszcza w jego artykule 11 dotyczącym prawa do wyżywienia, którego stronami są wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- uwzględniając specjalną sesję Rady Praw Człowieka ONZ poświęconą „Negatywnemu oddziaływaniu pogłębiającego się światowego kryzysu żywnościowego, spowodowanego między innymi gwałtownie rosnącymi cenami żywności, na realizację prawa do żywności”, która odbędzie się w dniu 22 maja 2008 r. w Genewie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich spotykających się z Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w sprawie pomocy humanitarnej Unii Europejskiej zatytułowane „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 33 Traktatu WE,
- uwzględniając trwającą ocenę stanu WPR,
- uwzględniając niedawne zalecenia międzynarodowej grupy roboczej ds. oceny wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój (IAASTD), dotyczące produkcji żywności na świecie, których opracowanie zainicjowano i przeprowadzono przy wsparciu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Banku Światowego i innych organów społeczności międzynarodowej,
- uwzględniając sprawozdania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC),
- uwzględniając bieżące negocjacje w sprawie rundy rozwoju z Ad-Dauhy,
- uwzględniając deklarację z Kigali z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie sprzyjających rozwojowi umów o partnerstwie gospodarczym, przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie podwyżki cen paszy i żywności ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że po latach charakteryzujących się stałymi lub spadającymi cenami artykułów spożywczych wzrost światowych cen pszenicy sięgnął 181 % w ciągu 36 miesięcy do lutego 2008 r., ceny ryżu wzrosły od stycznia o 141 %, a ogólne ceny żywności na świecie wzrosły o 83 %,
- B. mając na uwadze, że wzrost cen opóźnił o 7 lat realizację celów w zakresie ograniczania ubóstwa oraz mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego ponad 100 milionów osób w krajach rozwijających się może popaść w większe ubóstwo w związku z gwałtownym wzrostem cen żywności,
- C. mając na uwadze, że 854 miliony ludzi na świecie cierpi głód lub niedożywienie (brak bezpieczeństwa żywnościowego), a liczba ta rośnie każdego roku o następne 4 miliony; mając na uwadze, że 170 milionów dzieci jest niedożywionych, a 5,6 miliona dzieci umiera rocznie w wyniku niedożywienia,
- D. mając na uwadze, że obecny kryzys żywnościowy jest również konsekwencją narastającej spekulacji towarami rolnymi i żywnościowymi,
- E. mając na uwadze, że według FAO wydatki na żywność stanowią 60-80 % wydatków konsumpcyjnych w krajach rozwijających się i około 10-20 % w krajach uprzemysłowionych; mając na uwadze, że wzrost cen żywności najboleśniej dotyka gospodarstwa domowe o niskim dochodzie,
- F. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Światowa Organizacja Handlu (WTO) narzuciły krajom rozwijającym się liberalizację handlu, celem narzucenia dominującego modelu rolnictwa nastawionego w znacznej mierze na eksport ze szkodą dla trwałej lokalnej produkcji żywności i lokalnych rynków żywnościowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0480.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- G. mając na uwadze, że podwyżki cen nasilają problemy z dostępnością, w szczególności dla jednostek o niskich lub żadnych dochodach,
- H. mając na uwadze, że popyt na żywność rośnie, szczególnie w krajach wschodzących, takich jak Indie czy Chiny, wraz ze wzrostem liczby ludności; mając na uwadze, że na Ziemi, która według FAO może wyżywić 12 mld ludzi, generalnie nie brakuje żywności; podkreślając, że zbiory pszenicy i zbiory ryżu w 2007 r. były bardzo udane; mając na uwadze, że jedynie 1,01 mld ton zbiorów z 2007 r. zostanie prawdopodobnie wykorzystanych do wyżywienia ludzi, podczas gdy znacząca część zostanie użyta jako pasza dla zwierząt (760 mln ton), a około 100 mln ton do produkcji agropaliw, mając na uwadze, że według najnowszych szacunków światowa produkcja zbóż wzrosła w 2008 r. o 2,6 % do rekordowego poziomu 2,164 miliardów ton; mając jednak na uwadze, że szacunki te są uwarunkowane sprzyjającymi warunkami pogodowymi;
- I. mając na uwadze, że szereg krajów rozwijających się nie wykorzystuje swojego potencjału produkcji żywności; mając na uwadze, że brak inwestycji w rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich i szkolenie rolników w krajach rozwijających się i ze strony międzynarodowych instytucji finansowych naraził małe gospodarstwa w szczególności na nieuczciwą konkurencję, zwiększając ich ubóstwo i podatność na zagrożenia i obniżając ich zdolność do produkowania wystarczającej ilości żywności,
- J. mając na uwadze, że jedną z poważnych przeszkód dla zwiększenia produkcji rolnej w krajach rozwijających się jest częsty brak dostępu drobnym rolnikom do pożyczek lub mikrokredytów na inwestowanie w lepsze nasiona, nawozy i systemy nawadniania oraz niezbędny zestaw narzędzi do ochrony upraw przed szkodnikami i chorobami, co czasami związane jest z faktem, że nie są oni właścicielami uprawianej ziemi i nie posiadają w związku z tym żadnego zabezpieczenia kredytu,
- K. mając na uwadze, że Światowy Program Żywnościowy wskazuje, że do tej pory rozdysponowano należycie jedynie 260 mln USD z 750 mln USD potrzebnych do pokrycia zobowiązań na rok 2008,
- L. mając na uwadze, że rosnące ceny artykułów spożywczych zaczynają mieć destabilizujący wpływ na światową gospodarkę i już wywołały zamieszki w szeregu krajów;
- M. mając na uwadze, że wzrost cen żywności nasila potrzebę zintegrowanej reakcji politycznej na problem żywności oraz konieczność opracowania kompleksowej strategii w tym zakresie,

Prawo do wyżywienia

1. podkreśla fundamentalny charakter prawa do pożywienia oraz konieczność poprawy stałego dostępu każdego człowieka do żywności, która wystarcza do aktywnego i zdrowego życia; podkreśla, że państwa mają obowiązek ochrony, przestrzegania i zaspokajania tego podstawowego prawa człowieka; zwraca uwagę, że fakt, iż 2 miliardy ludzi wciąż żyje w skrajnej nędzy, a 850 milionów ludzi cierpi z powodu głodu każdego dnia, obrazuje regularne naruszanie prawa do pożywienia, zapisanego w prawie międzynarodowym w dziedzinie praw człowieka; dlatego też wzywa do podjęcia odpowiednich działań w celu wdrożenia postanowień Powszechnej deklaracji praw człowieka w sprawie prawa do wyżywienia; wzywa Radę do zapewnienia spójności wszystkich krajowych i międzynarodowych strategii politycznych dotyczących żywności ze zobowiązaniami wynikającymi z prawa do wyżywienia;
2. zwraca się w związku z tym do Rady o wzmocnienie wysiłków na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, potwierdzając zobowiązania finansowe i przyjmując unijny program działania dotyczący milenijnych celów rozwoju podczas czerwcowego szczytu Rady Europejskiej; uważa, że program ten powinien określać konkretne etapy i działania w określonych ramach czasowych w kluczowych obszarach, takich jak edukacja, zdrowie, woda, rolnictwo, wzrost gospodarczy i infrastruktura, co przyczyni się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju do 2015 r. z myślą m.in. o likwidacji głodu do 2015 r.;
3. jest zaniepokojony skutkami, jakie spekulacja produktami spożywczymi, w tym fundusze hedgingowe na rynku spożywczym, wywiera na głód i ubóstwo; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie wpływu spekulacji na ceny żywności i o wystąpienie z odpowiednimi propozycjami w oparciu o dokonaną analizę;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

4. zwraca uwagę, że obecny kryzys żywnościowy jest ściśle związany z kryzysem finansowym, podczas którego zastrzyki kapitału, dokonywane przez banki centralne w celu zapobieżenia bankructwom, mogły spowodować nasilenie inwestycji spekulacyjnych w produkty spożywcze; wzywa Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Forum Stabilności Finansowej do analizy owego „efektu ubocznego” i uwzględnienia go w proponowanych rozwiązaniach globalnych;

5. przypomina, że kryzys najdotkliwiej dotknął osoby z najmniej uprzywilejowanych warstw społeczeństw i podkreśla w związku z tym konieczność prowadzenia odpowiedniej polityki socjalnej w celu wzmocnienia pozycji ludności ubogiej i potrzebującej oraz złagodzenia skutków obecnego kryzysu żywnościowego;

Zrównoważona produkcja żywnościowa

6. podkreśla, że dostawy żywności dla wszystkich ludzi na całym świecie powinny być najważniejszym celem; podkreśla, że żywność powinna być dostępna po przystępnych cenach, jak przewiduje art. 33 Traktatu WE;

7. przypomina o konieczności zapewnienia regulacji rynków rolnych w skali wewnętrznej i światowej w interesie konsumentów, dochodów rolników, przemysłu przetwórczego i zrównoważonej polityki żywnościowej UE;

8. przypomina, że podstawowym celem WPR jest zagwarantowanie stabilizacji rynku, bezpieczeństwa dostaw i rozsądnych cen dla konsumentów i podkreśla potrzebę, aby WPR istniała także po 2013 r., tak aby zapewnić równowagę polityki żywności UE przy poszanowaniu równowagi, bezpieczeństwa i jakości produktów rolnych;

9. podkreśla, że koszty surowców stanowią stosunkowo niewielką część kosztów ogólnych wielu produktów spożywczych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania rozbieżności między cenami u producentów a cenami nakładanymi przez największych sprzedawców detalicznych;

10. wzywa w związku z tym do przeprowadzenia oceny wpływu w odniesieniu do roli sprzedawców detalicznych w łańcuchu żywnościowym, z uwagi na nieproporcjonalnie wysoki wzrost detalicznych cen żywności w porównaniu do kosztów utrzymania; wzywa sprzedawców detalicznych do płacenia godziwej ceny producentom i jednocześnie do dostarczania konsumentom żywności po rozsądnych cenach;

11. wskazuje, że obecne unijne zapasy zbóż starczyłyby tylko na 30 dni i wyraża powątpiewanie, czy unijne zapasy żywności są na odpowiednim poziomie, zwłaszcza w obliczu możliwych kryzysów; wzywa Komisję do opracowania strategii w celu zgromadzenia zapasów żywności, aby zapobiec przyszłym kryzysom;

12. wzywa do lepszego prognozowania produkcji rolnej, tak by można było dużo wcześniej przewidzieć tendencje w światowym zaopatrzeniu w żywność;

13. podkreśla konieczność uwzględnienia kwestii dochodów rolników w UE; wskazuje na to, że wraz z rosnącymi kosztami pasz, energii, nawozów i innych środków produkcji rolnej oraz wobec zwiększających się kosztów związanych z normami zgodności, dochody rolników muszą znacznie wzrosnąć, jeżeli mają oni być nadal w stanie sprostać popytowi na żywność; wskazuje na to, że dochody gospodarstw wzrosły jedynie nieznacznie, a w niektórych państwach członkowskich rolnicy zaobserwowali wręcz spadek swoich dochodów;

14. domaga się włączenia wsparcia dla zrównoważonej polityki rolnej do wszystkich instrumentów dotyczących rozszerzenia i sąsiedztwa;

15. domaga się, aby podmioty z krajów trzecich były poddawane tym samym kontrolom, co producenci z UE, chociaż uznaje konieczność udzielenia pomocy krajom rozwijającym się w osiągnięciu standardów fitosanitarnych obowiązujących w UE;

16. z zadowoleniem przyjmuje decyzję ministrów rolnictwa państw UE o przyjęciu wniosku Komisji w sprawie zawieszenia obowiązku odłogowania gruntów na 2008 r. oraz odnotowuje szacunki Komisji, zgodnie z którymi ruch ten uwolni około 2,9 milionów hektarów pod produkcję zbóż i zwiększy tego-
roczne plony o około 10 milionów ton;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

17. wzywa Komisję do przygotowania oceny oddziaływania na bezpieczeństwo żywnościowe obecnej polityki UE w dziedzinie WPR, celów energii odnawialnej, pomocy rozwojowej oraz międzynarodowych porozumień handlowych celem poprawienia globalnego bezpieczeństwa żywnościowego;
18. podkreśla, że trzeba priorytetowo potraktować żywność w stosunku do paliw oraz że produkcja biopaliw powinna być powiązana z poważnymi kryteriami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju; zauważa, że kryteria te muszą zostać spełnione przy realizacji proponowanych celów w zakresie biopaliw;
19. zgadza się, że subsydiowanie przez UE upraw z przeznaczeniem na produkcję biopaliw nie znajduje już uzasadnienia, ale zdecydowanie podkreśla, że jedynie 2-3 % terenów uprawnych UE jest aktualnie wykorzystywanych pod tego typu uprawy a media przesadzają czyniąc produkcję biopaliw odpowiedzialną za aktualny kryzys żywnościowy na terenie UE; zgadza się jednak, że w krajach takich jak USA polityka na rzecz przeznaczania więcej terenów pod uprawę kukurydzy, z której produkuje się bioetanol, powoduje efekt domina w odniesieniu do cen innych zbóż;
20. wzywa jednak Komisję i państwa członkowskie do lepszej promocji wykorzystania i produkcji bioenergii drugiej generacji, w której zamiast pierwotnych produktów rolnych przetwarza się nawozy naturalne i odpady rolne;
21. kładzie zwłaszcza nacisk na priorytetowe potraktowanie zbiórki odpadów komunalnych, rolniczych i leśnych w celu uzyskiwania z nich gazu; podkreśla, że pozwoliłoby to na opracowanie odpowiednich technologii i dałoby czas na zbadanie kompatybilności produkcji żywności i energii;
22. odnotowuje z poważnym zaniepokojeniem, że cena tony mieszanki paszowej wzrosła o 75 euro i nadal rośnie z uwagi na dotkliwy brak zbóż pastewnych, co dla sektora hodowlanego w UE stanowi dodatkowy koszt w wysokości 15 miliardów EUR;
23. uważa, że aktualny kryzys wymaga w instytucjach UE i państwach członkowskich natychmiastowej i pogłębionej dyskusji na temat roli, jaką nowoczesna biotechnologia może odgrywać w zapewnianiu stałej produkcji żywności za rozsądną cenę;

Lepsza polityka rozwoju

24. jest zdania, że rzeczywista walka z głodem wymaga globalnej trwałej polityki rozwojowej w celu umożliwienia krajom rozwijającym się produkowania i zapewnienia ludności dostaw wystarczającej ilości wody i żywności;
25. popiera starania krajów rozwijających się o zapewnienie swoim mieszkańcom dostępu do żywności; jest zdania, że należy dalej zwiększać rzeczywistą swobodę działań politycznych, aby umożliwić wprowadzanie krajowych przepisów i środków na rzecz rozwoju tego sektora; uważa Malawi za pozytywny przykład kraju rozwijającego się, w którym podwojono produkcję żywności w ciągu ostatnich trzech lat, i podkreśla, że UE odgrywa pewną rolę we wspieraniu tego rozwoju; wzywa Komisję Europejską do pomocy w upowszechnianiu wiedzy o tym zjawisku, aby mogło ono służyć za wzór dla innych krajów rozwijających się;
26. wzywa państwa członkowskie UE i społeczność międzynarodową do odpowiedzenia w trybie pilnym na nadzwyczajny apel kryzysowy Światowego Programu Żywnościowego i do wspierania go w zmaganiach z nowymi wyzwaniem w walce z głodem; uważa niemniej jednak, że należy ograniczyć zależność od operacji pomocy żywnościowej, i w związku z tym podkreśla konieczność podjęcia średnio- i długoterminowych działań mających na celu zapobieżenie bardziej szkodliwym skutkom i zajęcie się źródłem kryzysu;
27. wzywa do pilnego i zdecydowanego zwiększenia inwestycji w rolnictwo, akwakulturę, rozwój obszarów wiejskich i działalności gospodarczej związanej z rolnictwem w krajach rozwijających się, zorientowanych na ubogich rolników i małe gospodarstwa bazujące na agroekologicznych systemach produkcji żywności; przypomina, że 75 % ubogiej ludności świata mieszka na obszarach wiejskich, ale na rolnictwo przeznaczają się tylko 4 % pomocy publicznej na rzecz rozwoju; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do skuteczniejszego zajęcia się kwestią rolnictwa w swoich strategiach politycznych na rzecz rozwoju, do promowania dostosowania programowania 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju w ścisłej współpracy z krajami rozwijającymi się oraz do przystosowania krajowych dokumentów strategicznych w celu nadania wyższego priorytetu rolnictwu; podkreśla rolę organizacji pozarządowych i władz lokalnych w znajdowaniu innowacyjnych rozwiązań w rolnictwie w ramach partnerstwa z mieszkańcami krajów rozwijających się, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i propagowania ich projektów;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

28. podkreśla konieczność zapewnienia drobnym rolnikom w krajach ubogich, którymi są głównie kobiety, dostępu do ziemi, usług finansowych i kredytów, wysokoplennego materiału siewnego, systemów nawadniania i środków użyźniających; podkreśla, że inwestycje w sektorze rolnictwa muszą w większej mierze skupiać się na nawadnianiu, drogach wiejskich, badaniach i wiedzy na szczeblu lokalnym, szkoleniu i wymianie najlepszych praktyk z myślą o rozwijaniu zrównoważonych i wydajnych systemów uprawy, czystej wodzie pitnej i edukacji, a także na zwiększaniu produkcji miejscowej i wymiany handlowej; w związku z tym wzywa Komisję do położenia w swoich działaniach większego nacisku na te obszary i do wspierania organizacji producentów, mikrokredytów i innych programów usług finansowych oraz większych inwestycji w rolnictwie;

29. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny do rozważenia możliwości niezwłocznego utworzenia funduszu gwarancyjnego wspierającego krajowe systemy mikrokredytów i pożyczek oraz systemu ograniczania ryzyka, których działalność jest bliska potrzebom lokalnych producentów żywności, szczególnie w biedniejszych krajach rozwijających się;

30. podkreśla potrzebę współpracy w dziedzinie zmian klimatycznych między UE a krajami rozwijającymi się, zwłaszcza potrzebę transferu technologii i tworzenia potencjału; kładzie nacisk na fakt, że zmiany klimatyczne muszą być włączone do głównego nurtu całej współpracy UE na rzecz rozwoju, a także akcentuje fakt, że niektóre proste środki ochronne mogłyby pomóc rolnikom chronić uprawy przed suszą i innymi klęskami, i wzywa Komisję do przeanalizowania tego rodzaju środków; wzywa społeczność międzynarodową do zintensyfikowania wysiłków na rzecz walki z pustynnieniem, degradacją ziemi i suszami w celu poprawy bezpieczeństwa żywnościowego i dostępu do wody, w szczególności w ubogich krajach;

31. podkreśla znaczenie odpowiednich inwestycji w badania naukowe w celu zwiększenia plonów we wszystkich częściach świata;

32. domaga się, by uważnie śledzić w szczególności rozwój sytuacji w kwestii organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz wszelkie publiczne debaty na ten temat;

33. uważa, że państwa muszą mieć prawo do niezależności oraz bezpieczeństwa żywnościowego i mają prawo do ochrony swoich rynków przed importem dotowanych produktów; uważa, że dotacje do eksportu produktów rolnych destabilizują rynki lokalne w krajach rozwijających się;

Sprawiedliwy handel międzynarodowy

34. uważa, że otwieranie rynków rolnych musi być stopniowe, zgodne z postępowaniem poszczególnych krajów rozwijających się oraz opierać się na społecznie sprawiedliwych i środowiskowo racjonalnych zasadach handlowych; zauważa, że produkty newralgiczne, zaspokajające podstawowe potrzeby mieszkańców krajów rozwijających się, lub produkty mające szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju obszarów wiejskich w krajach rozwijających się nie powinny być objęte pełną liberalizacją, aby zapobiec nieodwracalnym szkodom dla miejscowych producentów; podkreśla, że UE musi wspierać preferencyjny asymetryczny system negocjacji handlowych z krajami rozwijającymi się, aby umożliwić im utrzymanie na ich rynkach określonego zarządzania dostawami i innych narzędzi na rzecz rozwoju; zaznacza, że kraje najslabiej rozwinięte mają bezkontyngentowy i bezcłowy dostęp do rynku UE na mocy porozumienia „Wszystko oprócz broni”;

35. podkreśla, że w obecnych negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym priorytetem Komisji musi być odpowiadanie na potrzeby rozwojowe wyrażane przez kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP); przypomina, że aby stawić czoła temu wyzwaniu, umowom o partnerstwie gospodarczym musi towarzyszyć obiecane dalsze finansowanie pomocy na rzecz wymiany handlowej (EUR 2 mld rocznie do 2010 r.) i wspieranie integracji regionalnej;

36. podkreśla potrzebę pomyślnego, wyważonego i sprawiedliwego zakończenia rundy dauhańskiej; podkreśla, że wyniki rundy z Ad-Dauhy powinny przynieść krajom rozwijającym się pozytywne zachęty do inwestowania w produkcję rolną i w produkcję żywności; zachęca Komisję do popierania wniosków dotyczących włączenia do obecnej rundy negocjacji w WTO działań dotyczących cen podstawowych produktów żywnościowych;

37. ponownie apeluje do Komisji i Rady o propagowanie sprawiedliwego handlu i innych etycznych systemów przyczyniających się do podniesienia standardów społecznych i środowiskowych poprzez wspieranie małych i marginalizowanych producentów w krajach rozwijających się, zmniejszanie niestabilności oraz gwarantowanie sprawiedliwych cen i dochodów, a także zachęca władze publiczne w UE do włączenia kryteriów dotyczących sprawiedliwego handlu i trwałego rozwoju do swojej polityki zamówień publicznych i zakupów;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Promowanie demokracji

38. podkreśla, że obecny kryzys żywnościowy dowodzi potrzeby wspierania stabilności politycznej, integracji regionalnej, demokracji i praw człowieka, nie tylko w UE, ale na całym świecie; dlatego też wzywa wszystkie zainteresowane strony, by zajmując się obecnym kryzysem żywnościowym i rozwiązując długofalowe problemy dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego, propagowały wartości humanistyczne i demokratyczne oraz zasady państwa prawa;

*
* *

39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Bankowi Światowemu, G8, Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych i Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE i Parlamentu Panafrykańskiego.

Zniesienie obowiązku wizowego

P6_TA(2008)0230

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi na temat zniesienia obowiązku wizowego (systemu bezwizowego)

(2009/C 279 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 6, 24 i 29 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 62, 63, 286 i 300 Traktatu WE, stanowiących podstawę prawną europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz międzynarodowych negocjacji z państwami trzecimi i organizacjami,
- uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji z dnia 6 marca 2008 r. i 21 kwietnia 2008 r. dla swojej Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
- uwzględniając art. 83 oraz art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od chwili wejścia w życie traktatu amsterdamskiego w 1999 r. Rada jest odpowiedzialna za ustanawianie przepisów wizowych, w tym wykazu krajów trzecich, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym lub są z niego zwolnieni (art. 62 ust. 2 lit. b) i) Traktatu WE),
- B. mając na uwadze, że właściwość Wspólnoty w kwestiach wizowych obejmuje warunki przyznawania statusu bezwizowego obywatelom państw trzecich oraz mając na uwadze, że takie warunki zapewniać muszą równe traktowanie wszystkich obywateli UE, nie tylko jeżeli chodzi o przyznawanie lub odmawianie samego statusu bezwizowego, lecz również jeżeli chodzi o warunki przyznawania lub odmawiania takiego statusu różnym państwom członkowskim przez państwa trzecie,
- C. mając na uwadze, że w 2001 r. Rada zwolniła obywateli Stanów Zjednoczonych z obowiązku wizowego ⁽¹⁾; mając na uwadze, że niestety podobne zwolnienie nie ma zastosowania do wszystkich obywateli UE, ponieważ Stany Zjednoczone w dalszym ciągu utrzymują obowiązek wizowy dla obywateli niektórych państw członkowskich (obecnie są to: Bułgaria, Cypr, Estonia, Grecja, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja i Węgry), m. in. ze względu na to, że odsetek wniosków wizowych odrzucanych w oparciu o nieprzejrzyste kryteria, w odniesieniu do większości tych krajów wynosi ponad 3 % (10 % pod pewnymi warunkami),
- D. mając na uwadze, że od 2005 r. istnieje możliwość zastosowania mechanizmu wzajemności na szczeblu Wspólnoty ⁽²⁾ po powiadomieniu przez państwo członkowskie, skontaktowaniu się z państwem trzecim, którego sprawa ta dotyczy oraz zwróceniu się do Rady, która może następnie podjąć decyzję „o tymczasowym przywróceniu obowiązku wizowego w stosunku do obywateli państwa trzeciego, o którym mowa”,

⁽¹⁾ Zob. załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.

⁽²⁾ Zob. art. 1 ust. 4 skonsolidowanej wersji rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.